

Grund til. Naar Mennesker virker saa godt de kan under deres Tids givne Forhold, kan de jo ikke gøre mere.

Christ. Møller.

Det undrer, — noget, — at Hr. Professor Lehmanns Foredrag ikke ganske er blevet forstaaet indenfor Dansk Kvindesamfund.

Grunden maa vistnok være den, at dette Foredrag, uagtet dets tilsyneladende praktiske Tilsnit, egentlig er videnskabeligt, ja filosofisk, inderst inde. Og D. Kv. har for Øjeblikket i sin uhyre prisatiske Reformiver ikke Brug for Videnskab og Filosofi. Imidlertid! To Skridt frem og ét tilbage, siger al Udvikling; men for Tiden stormer Kvindesagen i Danmark frem med Syvmilestøvler og Sejrsfanfarer. D. Kv. glemmer, at Fremtidens Kvindesag ikke er »vi Veteraner, som nu snart skal høste Løn og Hædersgave for vor Kamp«, men derimod et helt nyt og ungt Folk af Kvinder, som selv skal kæmpe sig frem til et nyt og forjætted Land.

Jeg kunde tænke mig, at Hr. Prof. L. ser Kvindernes unge Folk i Øjeblikket staaende som foran det røde Havs Bølger. Opbruddet er sket. Det røde Havs Bølger kan slaa sammen over Kvindefolkets Hoveder, og hvem skal skille Vandene? Er D. Kv. den Moses, som skal føre dette nye Folk frelst gennem Vandene og frem gennem den uundgaaelige Ørkenvandring? Eller vil denne Ungdom søge sig andre Førelser eller maaske styrte sig paa Hovedet i det røde Hav? D. Kv. siger: »Dette jævner sig ganske af sig selv gennem Udviklingen.« Aa ja, med en forstaaende, hjælpende og førende Haand, at ikke Kvinderne skal ende med at flygte tilbage til Ægyptens Kødgryder, til Mændenes Overherredømme og Formynderskab, ude af Stand til at indløse de store og nye Forjættelser.

Thi Hr. Prof. L. mener jo ikke, at Kvinden hellere skal blive ved Ægyptens Gryder, og heller ikke er han en Farao, der vil hente dem tilbage, mens Tid er, saaledes som D. Kv. synes at have opfattet. Thi i saa Fald vilde Bølgerne slaa sammen om ham; men snarere mener vist Hr. Prof. L., at, stille og sagtnodigt, stærkt og forsagende, skal hun tage sig Ørkenvandringen paa. Dertil maa den unge Kvinde hjælpes, føres. Ofte vil hun mangle baade Brød og Vand; saa maa der være en Moses, som kan

slaa paa Klippen. Og under denne Vandring maa Lovens Tavler skrives. Og der vil blive Dans om Guldkalven, og Loven vil blive brudt sønder adskillige Gange, før Kvinden er vokset frem til Jordan, til det forjættede Land og til Kampen med »de oprindelige Indbyggere«. Derfor maa vi ikke kaste Vrag paa tænkende Mænds Ord, at ikke dette nye Folk skal veje og vrage os og finde os — for lette. Thi Moses var baade Videnskabsmand og religiøs Filosof. —

Og saa endnu kun dette: For Øjeblikket indtager den gifte Kvinde en Slags Magtstilling eller Overlegenhed indenfor D. Kv. og i det hele taget i Kvindesagskampen. Hun fører Kampen an, vel sagtens paa Grund af sin Mands sociale og økonomiske Samfundsstilling. Hun ser ikke Skævheden deri. Thi naar hun har faaet gennemført nogle faa for hende personlig fordelagtige og retfærdige Reforme, da er hun færdig med sin Kamp kontra Manden. Hun syn-ger frejdigt og straalende: »Kvindens Sag, Mandens Sag«. Ja, det er rigtigt nok for hendes Vedkommende, med mindre hun som Moder for eventuelle ugifte, selverhvervende Kvinder vil stille sig paa disses Side. Hun har da Valget maaske mellem Hustru og Moder. Thi Fremtidens Kvindesag, det er den ugifte Kvindes Kamp. Dette har Prof. L. set, og han ser Spørgsmaal, som Nutiden ikke kan løse. Maaske vil nye Tider komme med nye Tanker og nye Forhold og Krav, som vil give Svaret.

Der tales undertiden indenfor D. Kv. om »Fornylse«. Men hvad er Fornylse? Mon det ikke netop skulde være Forstaaelse af *Fremtidens Kvindesag*?

Dora Lacoppidan-Koefoed,
Odense.

Hermed er Diskussionen om dette Spørgsmaal sluttet her i Bladet.

Red.

Ungdomsskolen og Dansk Kvindesamfund.

—o—

Paa Finansloven for 1914—15 er der bevilget 15,000 Kr. til Støtte for Fortsættelsesundervisning for Ungdommen. Det skal være Dag- og ikke Aftenundervisning. Der skal undervises i Regning og Dansk, og der kan desuden undervises i andre Fag — ogsaa praktiske Fag, — hvortil der kan skaffes Lærere. Undervisningen ordnes af Kommunerne, og Kommunen faar Halvdelen af sine Udgifter til disse Kursus betalt af de 15,000 Kr., som Staten har bevilget. Denne Bevilling er et Forsøg, og det kan vist betragtes som sikkert, at Bevillingen bliver forhøjet, dersom der kommer saa mange Kursus i Gang, at der bliver Brug for flere Penge.

Dansk Kvindesamfunds Kredsstyrelser bør nu, hver i sin Kommune, have Opmærksomheden henvendt paa denne Ungdomsundervisning og, saa vidt det kan lade sig gøre, hjælpe til at faa en Ungdomsundervisning i Gang i de Kommuner, hvor D. K. har Kredse. I mange Tilfælde vil det vel være saaledes, at Kommunalbestyrelsen vil stille sig ylvilligt til Tanken om, at faa en Ungdomsundervisning i Gang, blot nogen vilde paatage sig Ulejligheden med at faa det ordnet. — Mange Steder kunde det vist være praktisk, om et Medlem af D. K. sammen med Stedets Lærer og et Medlem af Kommunalbestyrelsen dannede et Udvalg for Ordningen af Ungdomsundervisningen i Kommunen. Et saadant Udvalg kunde udarbejde Undervisningsplan og søge at skaffe Lærere og Lærerinder til de Fag, det særlig vil være af Betydning for de unge at faa Undervisning i; og D. K. maatte ikke mindst arbejde for, at denne Undervisning ogsaa i høj Grad kommer unge Kvinder til Gode.

Vi skal ikke her komme nærmere ind paa Enkelthederne i Undervisningen paa Ungdomsskolen; vi har kun villet henlede Kredsstyrelsernes Opmærksomhed paa, at her er en god Sag at arbejde for, og vi haaber, at D. K. vil hjælpe til at faa Arbejdet godt i Gang til Gavn for Danmarks Ungdom.

Syerskernes Organisationsret.

—o—

Konflikten mellem Hr. Fabrikant Erichsen i Kolding og hans Syersker er nu afsluttet, idet der ved „Dansk Skræderforbund“s Mellemkomst er tilvejebragt en Overenskomst, som tilfredsstiller begge Parter.